

جام جم

پرونده «جام جم» برای مجموعه نمایشی «هیس، هیچی نیس!» در گفت‌وگو با دست‌اندرکاران

روایت فانتزی از جنایات استعمار

صفحه ۸

در هفدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی چه خبر است؟

یک اردیبهشت
بی بدیل

نگاهی به فیلم «سال گربه» ساخته مصطفی تقی‌زاده

وظیفه فراموش‌شده
سینمای کمدی

«جام جم» از برخی نکات پیرامون سریال «هفت سر اژدها» گزارش می‌دهد

رونمایی از
شبکه نفوذ

زاویه دید

مهدی حسین‌الوند
روزنامه نگار

افق روشن خورشید کم‌کم پدیدار می‌شود، اینجا تهران بامداد آدینه سی و یکمین روز فروردین است، چشم‌هایم گیج خواب و دست‌هایم گرفتار کلمه‌ها روی صفحه کلید، حالا شروع به نوشتن می‌کنم و نوشته‌ام را با نقل قولی از یک فرمانده قوت می‌بخشم؛ «در طول سال‌های مبارزاهام آموختم‌ام که خداوند دشمنان را باید آرام و بی‌صدا ریزون می‌کند، حماقت و بی‌آروبی‌شان عجیب نیست؟»

حماقت، شاخ و دم آنهاست!

حتما می‌دانید که پرواز هرگونه شیء پرنده در آسمان ایران اسلامی هرچند، بی‌اهمیت و کوچک باید دارای اجازه رسمی و حتی حضور فرد نماینده از سازمان امنیتی مربوط باشد، خواه یک پرنده

کوچک جهت فیلمبرداری یک

تیزر باشد یا یک پهپاد تفریحی ساخت چین که می‌توانید از یک اسباب‌بازی فروشی تهیه‌اش کنید، اگر ارتفاع ممنوع را رد کنید در کسری از ثانیه پرنده‌تان منهدم و خودتان جهت پاسخگویی احضار خواهید شد، امنیت آسمان ایران چیزی جدای از گنبد بی‌ری و پیکر اسرائیلی‌هاست، هرچه باشد ما اینجا ریز پرنده می‌گیریم و آنها در آنجا دو چین دوجین موشک و شاهد رد می‌کنند! حال تمام اینها را اگر به‌زبانی یک شب آرام در آسمان ایران که بدافند هوشیارمان اصطلاحا داغ می‌زند و چیزی هم این وسط داغ

می‌خورد! اصطلاح داغ زدن به آتش گلوله‌زن بدافند در آسمان شب برای انهدام ریزپرنده‌ها یا اشیای سبک پرنده در ارتفاع کم اطلاق می‌شود یعنی آتش سبک برای پرنده سبک! چیزی شبیه آنچه عوام در سالن چلوکبابی‌های قدیم وقتی پشه‌های مزاحم در لابه‌لای المنت‌های جوشان می‌تکیدند دیده و شنیده‌اند، چیزی که حماقت و بی‌آروبی صهیونیست‌ها را بیش از پیش و با پرتزای بی‌مثال در چشم‌ها و انتظار نمایان کرد!

دقیقا چه شد؟

این چند روز پس از گوشمالی ما بر اسرائیل سخت‌ترین روزهایی بود که در خواب هم ندیده بودند، از عصبی شدن و پرت کردن کاغذها در نشست کابینه جنگ در صورت هم بگیر تا سعی در عادی جلوه دادن شرایط جلوی دوربین و لیخنده‌های مضحک نتانیاها و کابینه‌اش هنگام مثال تصمیم‌گیری در شبکه‌های اسرائیل، جایی که مثال داشتند قول تلاقی بی‌سابقه پس از عید ملعون یسح را به مردم‌شان می‌دادند و گفتند احتمالا در اواسط اردیبهشت خواهید فهمید ما چقدر مقتدر و ترسناکیم، تمام این وعده وعیدها تنزل پیدا کرد به بازی نتانیاها و شش ساله از تل‌آویو با پرنده اسباب‌بازی کنترلی‌اش که اشتباه‌آسمان تل‌آویو را ترک کرده بود، ضحومت و درگیری در کابینه جنگ اسرائیل به قدری بالاست که خودشان این عمل را مسخره و مضحک و منافی غرور ملی خواندند و دعاها تا جایی بالا گرفت که تن کابینه جنگ نتانیاها و شش ساله از تل‌آویو با پرنده عیاشی یسح!

رنگ را بزن و فرار کن!

فروپاشی استراتژی جنگ غرب و اسرائیل تا جایی مهلک و گسترده است که اگر آمریکا فقط ۳۰ درصد احتمال به پیروزی در میدان علیه ایران داشت هیچ‌گاه دست از شانه اسرائیل بلند نمی‌کرد، آمریکا ترسیده از کن لم یکن شدن منافع و سرمایه‌هایش در محدوده عملیاتی خاورمیانه و اوامه زده از تخریب کلی معنای اسرائیل به عنوان مدینه فاضله سوم و غایبی استعمار چنان از میدان یا پس کشیده که کارش به تهدید علنی اسرائیل بر مبنای

عدم هرگونه دخالت در صورت اقدام اسرائیل در برابر ایران کرد، حالا شما اسرائیل را دارید که عملا هیچ‌کس برایش تره هم خرد نمی‌کند، اسرائیلی که بخش گسترده‌ای از شهروندان سرزمین‌های اشغالی علیه حاکمیت هستند، عده‌ای بابت ترس از ایران و تخریب زار و زندگی‌شان معترضند، عده‌ای بابت شرایط اجتماعی خفقان‌زا و دیکتاتوری نظامی نوین و عده‌ای هم تندرو که نتانیاها و کابینه جنگش

را تف سر بالا و مایه شرمساری عقاید ضد شیعی و ضد ایرانی‌شان می‌دانند، اسرائیلی که تصویر شد همان اسرائیلی است که تحت فشارهای فراوان یاداشده، نه مشروعیت عام دارد و نه مشروعیت خاص، اسرائیلی که نه توان درگیری دارد و نه می‌تواند متغزل بنشیند، همان اسرائیلی که دست به هر کاری بزند، مفتضح و ویران و گویای مضحکه درون فروپاشیده اوست، اسرائیلی که تصمیم گرفت شباهنگام در آسمان ایران با ارتفاع حداقلی پرنده بازی کند و سرش را زیر بالش ببرد تا صدای نفس‌های مضطربش را کسی نشنود، چیزی شبیه کودکی که روی ماشین بزرگ‌ترها خط می‌کشد یا زنگ خانه‌ای را می‌زند و پا به فرار می‌گذارد تا خشمش را فرو بنشاند، عکس‌العملی زاده از ضعف و کوچکی پندار و البته محدوده عمل قرار گرفته در تنگنای کودکی.

دادزن‌های آمریکایی

اسرائیل ناتوانی که حالا بساط دوربین و دستکش هم محدود شد به آمریکایی‌های دادزن و تیترونیس‌هایش، جایی که خودت باید سکوت کنی که ناگهان نکند سیلی بخوری یا آبرویت بیش از این برود و لاجرم باید شخص سومی هم این وسط باشد که بشود نقال داستان و اصطلاحا بزم خاک یکسانت نکند و از طرفی هم سکوت کرد تا از حجم حقارت و ناچیزی این عکس‌العمل توفانی آبرویش پیش جماعت خودی بیشتر به زردی ملبس نشود، این وسط هم آمریکایی‌ها تیترونیس «حمله بامدادی اسرائیل علیه ایران» و نوشتند معلوم نیست چه بوده و هیچ‌کس از آقایان‌شان اظهار نظر نکردند تا برای ملت‌ها مهیم بماند که

این چیزی که از آن به عنوان حمله یادشده دقیقا چه بوده و چه ابعادی داشته، بساط دادزنی آمریکایی‌ها، تیترونیس‌هایش را زد و در برابر ارائه جزئیات سکوت کرد تا باز هم با رسانه خلأ عملیاتی خود و سگ پاسورزش را پر کند.

بیخشد اما کک‌مان هم نگزد!

در جواب ملت بیدار و غیور ایران این گوشه را می‌نویسم که ما را ببخشاید اما شأن و غرور میدان‌مان اجازه نمی‌دهد راجع به پاسخگویی به اسرائیلی‌ها سخن بگویم، اسرائیل و اقدامش در حد پاسخ ما نیستند و برادران‌مان در دیگر نقاط از خجالت‌شان درآمده‌اند، تنگنای اسرائیل را در میان تیترونیس‌ها بخوانید.

اسرائیل کجای کار است؟

اسرائیل درگیر و دار جنگال عملیاتی ایران در

چندین جبهه نظامی است؛ چیزی که باعث انهدام استراتژی و تمرکز عملیاتی آن شده است، یکی از چند شاخه جنگ گسترده بر مبنای عدم تمرکز و اصطلاحا جنگ چریکی ما علیه غربی‌ها در منطقه، نوعی از جنگ نه‌تجهیزات و نه‌تعداد نیروهای انتحالی می‌تواند دردی از دشمن دوا کند، نوعی از میدان ابداعی ایران و نیروهای مقتدر و نخبه که عملیات‌های جداگانه‌ای از جنگ در نظر غرب دارد و معادلاتش را مارا چیده و می‌چینیم، نه‌کس دیگر!

می‌دانی که در آن ابرناوهای آمریکایی برای آمریکایی‌ها نقطه ضعف و وبال گردن است، نه مزیت عملیاتی که در دیگر نقاط جهان محسوب می‌شود، غربی‌ها خوب می‌دانند که چه خوش‌شان بیاید یا نه ما متخصص و طراح جنگ در خاورمیانه و میدان‌دار آنیم و آنها متخصصانی که تنها می‌توانند خرابکاری کنند، ماهواره و تلفلیکس راه بیندازند و مغزها را بخزند یا بشویند، در این میدان آمریکا و اروپا هیچ‌نسبتی با اسرائیل ندارند و به هیچ قیمتی حتی تا کیلومترها اطراف او نمی‌نشینند، چراکه خوب می‌دانند نباید خودشان را صرف میدان متعلق به ایران بکنند و اسرائیل می‌کوشد از طریق خرابکاری‌های ریزقشانه بغض‌مانده در گلو و تعصب مانده بر چهره‌اش را بدون هیچ‌گونه تحریک ایران فرو بخورد، جایی که سعی کرد در حباب پوشالی رسانه نظامی‌اش ادای ما را در بیاورد و بگوید من خواستم هشدار بدهم.

اشغالگر در جایگاه هشدار نیست

وامانده از این مفهوم که اسرائیل به‌عنوان مفهومی که کل آبرو و تمامیتش توسط ایران به زیر خاک کشیده شد و با موشک و پهپاد تأسیساتش سرنگون شد و مردمش در خود لرزیدند، عملا در جایگاه هشدار نیست و اگر اقدامی را لازم بدانند، آن حمله در جواب حمله است، گذشته از اینها اسرائیل باید می‌دانست که باید حساب‌شده‌تر برای هشدار قدم بردارد، نه آن‌که اوامه عدم تحریک ایران آن قدر به او فشار بیاورد که به پرنده‌پرانی کم ارتفاع در آسمان ایران و انهدام پرنده‌هایش بسنده کند چرا که این امر بیش از آن‌که به ترمیم و جبهه‌اش یاری رساند، باعث تخریب آنچه مانده می‌شود، جایی که حتی دهان‌دریگی و هیجان‌افروزی رسانه‌های بی‌وجه فارسی‌زبان‌شان هم دیگر جوابگو نیست و خودشان، خودشان را مورد تمسخر قرار می‌دهند.

برش

ایران همچنان
پایبند و مصمم

اگر بخواهم تصویری صادقانه از درون نیروهای مسلح ایران ارائه دهم این است که تنفر نسبت به اسرائیل و موجودیت آن با فاصله‌ای دهشتناک از تمامی دیگر دشمنان‌مان در روحیه نیروها نهادینه است؛ تنفیری برخاسته از بطن فرمایشات قرآن کریم و اقدامات مناله صهیونیسم‌ها، تنفیری که سینه به سینه و واری روحیات سازمانی قدرت می‌گیرد و براساس معادلات میدان و استراتژی‌های سیاسی تبیین شده از جانب رهبری، عملا ما بر عهد خود بر مبنای تخریب و ایجاد تنگنا بر اسرائیل ایستاده‌ایم و در صورت هرگونه اقدام جدی از جانب صهیونیست‌ها، چشم بر هر چیزی برای سرنگونی آنها خواهیم بست چرا که ایران اسلامی هیچ‌گاه در جنگ‌های خود راضی بر ریخته شدن خون غیرنظامیان نبوده و نیست! چیزی که در صورت به‌توبیره بستن خاک اشغالی شاید لاجرم جلوه کند؛ خواه آنها شهروندان خاکی اشغالی باشند اما در زمره دفاع از اسلام و ملت مسلمان ایران حق اتمام حجت خود را محفوظ می‌دانند.

این تمام دستمایه غرب در برابر ایران است؛ رسانه‌ای که به قولی همان خر دجال است و دجال بدون آن، چنان کیسه‌های شن به هیبت کوهی منفعل می‌ماند؛ مرکبی که کارش دروغ و القای آن بر ذهن‌هاست؛ مرکبی که حربه‌اش در برابر شیران رهیده از بیشه که قرآن نوید آنها را می‌دهد تنها یک چیز است؛ صدا، دوربین، حرکت....